

לימוד- תמימות ופשטות- פרשת חיי שרה

1. **החליל-** איש כפרי אחד נהג להתפלל בימים הנוראים בבית מדרשו של הבעל שם טוב. בנו של האיש היה מוגבל בשכלו וקשה הבנה. לא הצליחו ללמדו את צורת האותיות, והוא לא ידע לומר שום דבר שבקדושה מן התורה והתפילה. בשל כך, בימים הנוראים לא לקח עמו האב את הבן אל עירו של הבעש"ט שבה התפלל. לאחר שנעשה הילד בר מצווה והגיע צום יום הכיפורים, לקח אותו האב עמו כדי להשיג עליו שלא יאכל ביום הקדוש בשל חוסר הבנתו. לבן היה חליל שבו נהג לחלל בזמן שרעה את הצאן והעגלים בשדה. כשהם נסעו לעירו של הבעש"ט, הניח הבן את החליל בכיסו בלי שהאב ידע זאת. הנער ישב עם אביו בבית המדרש של הבעש"ט מכניסת החג ועד צאתו ולא ידע לומר מילה ממילות התפילה.

באמצע היום, בתפילת מוסף, אמר לאביו: "החליל נמצא עמי ואני רוצה מאוד לחלל בו." האב נבהל מאוד, גער בו והזהירו: "הישמר לך ושמור נפשך מאוד לבל תעשה את הדבר הזה". הנער התאפק, אולם בתפילת המנחה שוב ביקש: "הרשה לי אבי לחלל בחליל שלי." קילל האב את בנו ואיים עליו שלא יעז לעשות זאת, ואף רצה לקחת ממנו את החליל, אך לא יכול היה מפני שהחליל מוקצה ואין להחזיקו בידיים ביום הקדוש. החזיק אביו את הכיס שבו היה החליל ואחז את החליל מבחוץ כדי שלא יוכל הבן להוציאו. כך התפללו את תפילת הנעילה שבסיום היום הקדוש. באמצע התפילה שמט הנער בכוח את החליל מכיסו ומידו של אביו והשמיע בחליל קול אדיר וחזק. תמהו כל המתפללים, אולם הבעש"ט קיצר מיד את התפילה, שלא כהרגלו, והתפילה הסתיימה.

לאחר מכן אמר הבעש"ט לקהל: "בקולו של החליל העלה נער זה את כל התפילות אל השמים והקל עלי את שליחותי. הרי הנער אינו יכול לומר מאומה ממילות התפילה, וכאשר ראה את הקהל מתפלל נדלק בו ניצוץ קדוש ונפשו בערה כאש. אדם אחר יכול היה בלהט הקדושה לומר את מילות התפילה לה', אולם נער זה לא יכול היה להרוות את צימאון הקדושה שבו ואת אש תשוקתו שבערה בו עד כלות הנפש. וכך חילל, בנקודת האמת שבלבו, בלי שום מחשבה זרה אלא במחשבה נקייה לשם ה' יתברך. והלוא נאמר 'רַחֲמָנָא לְפָא בְּעִי' – את הלב מבקש האלוקים (תלמוד בבלי, מסכת סנהדרין, דף קו עמוד ב). וכך נתקבל הבל פיו הנקי של הנער בְּרַצוֹן לפני ה'. כך גם עלו ונכנסו כל התפילות לפני שומע התפילות." (לקוח מתוך אתר 'זושא')

2. "ועיקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ופשטות בלי שום חכמות, ולהסתכל בכל דבר שעושה שיהיה שם השם יתברך ולבלי להשיג כלל על כבוד עצמו, רק אם יש בזה כבוד השם יתברך יעשה ואם לאו לאו, ואזי בוודאי לא יכשל לעולם." (תורה י"ב, ליקוטי מוהר"ן תניינא)

מה הצצה של ר' נחמן לאבי דרך ההליכה בתמימות ופשטות?

3. "כאשר התורה מתארת את דמותה של שרה ואת הגדולה שהייתה בה, כוונתה ללמדנו שבשביל להיות קרוב אל הקב"ה אין צורך להיות נביא יוצא דופן או חכם גדול. גם אדם פשוט, שעובד את הקב"ה בתמימות, יכול להיות קרוב אל הקב"ה, לעיתים אפילו יותר מהנביא. לכן, דווקא על שרה תיקרא פרשה בתורה, ולא על אבות האומה, על אף גדולתם. גם פשטות ותמימות הן דרכים להתקרב לקב"ה, וההקשבה לחושים הטבעיים שבהם ניחן כל אחד, חשובה לא פחות מההקשבה לקול ה' שאותו שומע הנביא." (הרב יהודה עמיטל לפרשת חיי שרה, בית המדרש האלקטרוני-הר עציון)

מה הפרכה נקראה על שם שרה? מה יש בשרה שאין בנביא או חכם גדול?

שבת שלום!